

Πέρασαν τέσσερα χρόνια από τον θάνατο του Γιάννη Καμπίτση, καθηγητή της κλασικής φιλολογίας και Κοσμητόρα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ο χρόνος παίζει πάντα τον διαβρωτικό του ρόλο, και συνήθως μας κάνει να ξεχνάμε ή τουλάχιστον αμβλύνει τη διαύγεια της εικόνας και την παρουσία του εκλιπόντος. Θα τολμούσα να πω ότι η περίπτωση του Γιάννη ανήκει στις εξαιρέσεις αυτού του κανόνα. Προσωπικά ποτέ δεν αισθάνθηκα ότι η παρουσία του ήταν τόσο απαραίτητη, όσο κατά τα τέσσερα χρόνια που πέρασαν, ποτέ δεν νιώσαμε, όλοι μας, με τέτοια ένταση, το πόσο πολύ οι διοικητικές του ικανότητες και η ευρύτητα της παιδείας του έλειψαν τόσο από το Τμήμα Φιλολογίας όσο και από τη Φιλοσοφική Σχολή γενικότερα.

Πριν από τρία χρόνια, με πρωτοβουλία του Τμήματος Φιλολογίας, του οποίου ο Γιάννης Καμπίτσης ήταν Πρόεδρος, το Πανεπιστήμιο και το Ρέθυμνο τίμησαν τη μνήμη του σε μια σεμνή τελετή στο Ωδείο της πόλης.

Νομίζουμε ότι η δημοσίευση δύο ομιλιών που έγιναν στο Μνημόσυνο αυτό, της Ζακλίν ντε Ρομιγύ, μέλους της Γαλλικής Ακαδημίας, που ήταν καθηγήτρια του Γιάννη Καμπίτση στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης και του Γρηγόρη Σηφάκη, καθηγητή της κλασικής φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, πρώην Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Κρήτης και στενού προσωπικού φίλου του εκλιπόντος, αποτελεί τον πλέον κατάλληλο, αν και ελάχιστο, φόρο τιμής της "Αριάδνης" στη μνήμη του.